

Càritas
Diocesana de València

Pregar per a viure al SERVEI del proïsme

MARÇ 2021 Pregària per a la Quaresma-Dia de l'Amor Fratern

Invitació de Càritas per a PREGAR personalment, en Família, o en Comunitat. Us proposem unir-vos a l'oració de Càritas per a resar junts (o units en esperit des de la distància), per a ser cada vegada millors instruments en mans de Déu, que fan visible i palpable la Caritat i la Fraternitat allà on estan.

Comencem posant-nos en presència del nostre Pare-Mare Déu que ens ha engendrat, del seu Fill Jesús que no deixa de donar-nos Vida Ressuscitada, i de l'Esperit Sant que ens envolta i guia donant-nos fortalesa. Deixem un temps assossegat per a poder percebre aquesta presència en el silenci del nostre cor. Després, llegim aquest Evangeli que ve a continuació, i deixem un temps de silenci per escoltar el que ens vol dir.

"Era abans de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seua hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem. Mentre sopaven, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de traïr-lo, Jesús, sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que havia vingut de Déu i a Déu tornava, s'alçà de taula, es llevà el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un llibrell i començà a llavar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duïa cenyida. Quan arribà a Simó Pere, aquest li diu: «Senyor, tu em vols llavar els peus?» Jesús li respon: «Ara no entens això que faig; ho entendràs després». Pere li diu: «No em llavaràs els peus mai de la vida!». Jesús li contesta: «Si no et llave, no tindràs part amb mi». Li diu Simó Pere: «Si és així, Senyor, no em llaves tan sols els peus: llava'm també les mans i el cap».

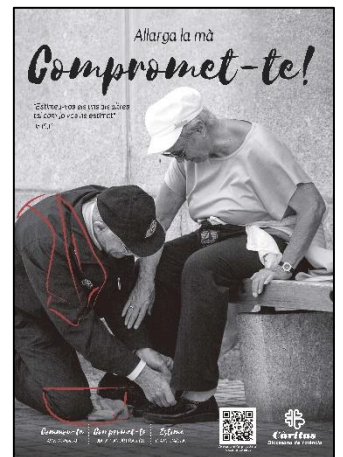

Després de llavar-los els peus, es va posar el mantell i s'assegué a taula una altra vegada. Llavors els digué: «Enteneu això que vos he fet? Vosaltres em dieu "Mestre" i "Senyor", i feu bé de dir-ho, perquè ho sóc. Si jo, que sóc el Mestre i el Senyor, vos he llavat els peus, també vosaltres vos els heu de llavar els uns als altres. Vos he donat exemple perquè, tal com jo vos ho he fet, ho feu també vosaltres".

Jn 13,1-15

Què ens vol dir Jesús amb aquest gest del lavatori dels peus bruts i polsosos dels seus deixebles? És la gran herència del servei. És el gran exemple que ens dóna perquè cadascú puguem també fer al germà el que Ell va fer per nosaltres. El gest del lavatori dels peus és una crida a inclinar-te, a agenollar-te davant l'altre. No et converteix en un mestre, perquè és un gest d'un humil servidor. Significa profundament que és la persona davant teu el que compta. Fa eco d'aquesta desafiant dita de Jesús: «**He vingut perquè el món tinga vida**».

Demaneu a Jesús que augmente en nosaltres l'esperit de servei al nostre germà, perquè fem de la nostra vida, un viure al servei als altres. Vivint així, farem veure que hem comprés el que significa el «**Estimeu-vos els uns als altres tal como jo vos he estimat**».

Ara, pren-te el teu temps per a llegir i orar pausadament aquesta pregària. Interioritza-la. Parla a Jesús amb ella...

Senyor Jesús, et done gràcies perquè en el teu Últim Sopar no ens llaves de manera teòrica sinó viva i real. Gràcies perquè ens llaves amb la teua Paraula, amb la teua Presència Viva. Fes, Senyor, que les teues paraules i la teua presència, les aculla en el meu interior amb el cor obert, amb oració profunda, amb fe certa, perquè es convertisca per a mi, en una força que purifique, sane, i siga motiu d'entrega a l'altre.

Senyor Jesús, necessite que llaves els meus peus
perquè saps que hi ha molta brutícia i immundícia en la meua supèrbia,
en les meues paraules buides, en els meus judicis aliens, en els meus prejudicis,
en els meus comportaments egoistes, en les meues falsedats,
en les meues vanitats, en les meues accions.

Senyor saps el que m'ofusca i m'aparta del bé,
el que contamina el meu interior i m'allunya de la meua santedat.

Llava'm, Senyor Jesús, per a renàixer net a l'encontre del proïsme,
per a retrobar-me amb tu, en ell.

Senyor, vull estimar-te més, vull estimar més al proïsme,
vull que la meua vida no estiga centrada en mi mateix/a,
sinó com Tu ens ensenyes hui a viure pels altres,
en una actitud de servei permanent.

Senyor Jesús, Tu ens lliures generosament la teua vida,
vull omplir-me intensament del tu amor infinit.
Fes-me, Senyor, viure en el present de la teua existència
i no allunyar-me mai de Tu.

Ajuda'm, Senyor, a no viure d'egoismes estèrils
i aprendre a alçar la mirada i el cor
per a orientar-me a tu i no a la mundanitat.
No permetes, Senyor Jesús, que el mal entre en mi
perquè no falsifiqui i embrute el meu cor,
perquè l'únic que vull és ser capaç de veure
la teua PRESENCIA, en la realitat de la vida.

Ajuda'm a mirar el món, i a qui m'envolta,
amb ulls d'amor, reconeixent-te a Tu en el proïsme
quan em necessiten, em requerisquen,
busquen el meu consol o la meua paraula.

Senyor Jesús, tu m'has fet per estimar i per a servir
perquè és el manament nou que ens has donat.
Concedeix-me, Senyor, la gràcia d'estimar sense esperar res,
de posar-me al servei desinteressat dels altres,
de no fer distincions.

Vull, Senyor Jesús, donar cabuda en el meu cor
a tots els qui es creuen en el meu camí.
No permetes, Senyor, que no aparte mai a ningú de la meua taula.
Ajuda'm, Senyor, amb la gràcia de l'Esperit Sant,
a ser generós/a sempre, a donar sense calcular,
a servir sense esperar recompenses i aplaudiments,
i amb alegria i servei senzill,
a tornar sempre bé per mal,
a estimar gratuïtament,
a acostar-me al que menys m'agrada,
a donar-me amb generositat al que més em necessita.

Gràcies, Senyor, perquè em sent llavat pel teu amor.
Que aquest sentiment em permeta eixir de mi mateix/a,
per a creure en la meua vida i ser do per als qui m'envolten.

*Podeu ara dedicar un temps llarg per a fer oració contemplativa davant una icona de Jesús. I per acabar aquest moment d'oració, podem compartir amb els qui estan amb nosaltres, alguna cosa viscuda en aquest espai de pregària, fer alguna acció de gràcies, alguna petició.
I concloure amb el Parenostre.*